

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

18 décembre 2003

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi du 27 février 1987
relative aux allocations aux personnes
handicapées en ce qui concerne l'âge
minimum ouvrant le droit
aux allocations**

(déposée par Mme Muriel Gerkens)

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

18 december 2003

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wet van 27 februari
1987 betreffende de tegemoetkomingen
aan personen met een handicap, wat de
minimumleeftijd betreft die het recht
op de tegemoetkomingen opent**

(ingedien door mevrouw Muriel Gerkens)

RÉSUMÉ

La loi de 1987 relative aux allocations aux personnes handicapées expose que l'une des conditions ouvrant droit aux allocations d'intégration et de remplacement de revenus aux personnes handicapées est que la personne pour qui les allocations sont demandées soit âgée de 21 ans au moins au moment de l'introduction de la demande.

Cette disposition semble n'avoir plus de fondement objectif en regard de l'évolution de l'âge de la majorité légale. Nous proposons dès lors d'aligner l'âge minimum requis pour l'accès aux allocations aux personnes handicapées sur celui de la majorité légale, et donc de le fixer à 18 ans.

SAMENVATTING

Krachtens de wet van 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap is een van de voorwaarden die voor de gehandicapten het recht op een integratietegemoetkoming of een inkomensvervangende tegemoetkoming openen dat de persoon voor wie de tegemoetkoming wordt gevraagd op het ogenblik van het indienen van de aanvraag ten minste 21 jaar oud is.

Die bepaling blijkt geen objectieve grondslag meer te hebben gelet op de wijziging van de leeftijd van de wettelijke meerderjarigheid. De indienster stelt derhalve voor de minimumleeftijd die vereist is om recht te hebben op de tegemoetkomingen aan personen met een handicap gelijk te schakelen met die van de wettelijke meerderjarigheid en hem dus vast te stellen op 18 jaar.

<i>cdH</i>	:	<i>Centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	:	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	:	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	:	<i>Front National</i>
<i>MR</i>	:	<i>Mouvement Réformateur</i>
<i>N-VA</i>	:	<i>Nieuw - Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	:	<i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a - spirit</i>	:	<i>Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.</i>
<i>VLAAMS BLOK</i>	:	<i>Vlaams Blok</i>
<i>VLD</i>	:	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 51 0000/000 : Document parlementaire de la 51e législature,
 suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
CRIV : Compte Rendu Intégral, avec à gauche, le
 compte rendu intégral et, à droite, le compte
 rendu analytique traduit des interventions (sur
 papier blanc, avec les annexes)
CRIV : Version Provisoire du Compte Rendu intégral
 (sur papier vert)
CRABV : Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)
PLEN : Séance plénière (couverture blanche)
COM : Réunion de commission (couverture beige)

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 51 0000/000 : Parlementair document van de 51e zittingsperiode +
 basisnummer en volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV : Integraal Verslag, met links het definitieve integraal
 verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de
 toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)
CRIV : Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen
 papier)
CRABV : Beknopt Verslag (op blauw papier)
PLEN : Plenum (witte kaft)
COM : Commissievergadering (beige kaft)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
 Place de la Nation 2
 1008 Bruxelles
 Tél. : 02/ 549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : publications@laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
 Natieplein 2
 1008 Brussel
 Tel. : 02/ 549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Dans l'état actuel de la législation, il faut, pour qu'une demande d'allocation d'intégration ou de remplacement de revenus soit régulière, que la personne pour laquelle les allocations sont demandées soit âgée de 21 ans minimum et de 65 ans maximum au moment de l'introduction de la demande. Aux termes de l'article 4 de la loi, la demande peut ainsi être introduite au plus tôt le premier jour du douzième mois précédent celui au cours duquel le demandeur atteint l'âge de 21 ans ou, avant l'âge de 21 ans, à partir du jour où il se marie ou a un enfant à charge ou est atteint d'un handicap alors qu'il a cessé d'être ayant droit aux prestations familiales.

Est donc assimilée à une personne de 21 ans, la personne de moins de 21 ans :

- qui est ou a été mariée;
- qui a au moins un enfant à charge (c'est-à-dire pour lequel la personne handicapée ou un autre membre du ménage, qui n'est pas parent ou allié jusqu'au 3e degré, perçoit des allocations familiales);
- ou dont le handicap est survenu après qu'elle ait cessé de bénéficier des allocations familiales.

La limite inférieure de 21 ans fait manifestement référence à ce qui était l'âge de la majorité légale au moment de l'adoption de la loi, considérant que l'ouverture d'un droit individuel à une allocation pour cause de handicap ne pouvait intervenir avant l'âge où l'on jouit normalement en propre de ses droits civils. Or, la loi du 19 janvier 1990, entrée en vigueur le 1er mai 1990, a modifié l'article 388 du Code Civil et abaissé à 18 ans l'âge de la majorité légale. Cette même loi précise en son article 54 que le Roi est autorisé à modifier les dispositions légales existantes pour les mettre en concordance avec la fixation de l'âge de la majorité civile à dix-huit ans.

Il apparaît anachronique de maintenir à 21 ans l'âge minimum requis pour pouvoir introduire une demande d'allocations pour cause de handicap. Il y a là un élément de discrimination potentielle à l'égard de personnes que la loi considère comme ayant échappé au statut de «mineur incapable», mais qui se trouveraient empêchées d'être autonomes si, par suite d'un handi-

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Opdat een aanvraag om een integratie-tegemoetkoming of een inkomensvervangende tegemoetkoming regelmatig zou zijn, moet, in de huidige stand van de wetgeving, de persoon voor wie de tegemoetkoming wordt gevraagd op het tijdstip waarop de aanvraag wordt ingediend ten minste 21 jaar en minder dan 65 jaar oud zijn. Krachtens artikel 4 van de wet mag de aanvraag worden ingediend ten vroegste de eerste dag van de twaalfde maand die voorafgaat aan de maand tijdens welke de aanvrager 21 jaar wordt of, vóór de leeftijd van 21 jaar, vanaf de dag waarop hij huwt, een kind ten laste heeft of gehandicapt is geworden terwijl hij geen recht meer had op kinderbijslag.

Met een persoon van 21 jaar wordt dus gelijkgesteld een persoon van minder dan 21 jaar :

- die gehuwd is of geweest is;
- die minstens één kind ten laste heeft (dat wil zeggen voor wie de gehandicapte of een ander lid van het gezin dat geen bloedverwant of aanverwant tot in de 3e graad is, kinderbijslag krijgt);
- of die gehandicapt is geworden nadat hij geen recht meer had op kinderbijslag.

De benedengrens van 21 jaar verwijst kennelijk naar wat op het ogenblik waarop de wet werd aangenomen de wettelijke meerderjarigheid was, omdat men er toen is van uitgegaan dat het individueel recht op een tegemoetkoming wegens een handicap niet kon worden verleend vóór de leeftijd waarop men normaal zelf het genot van de burgerlijke rechten heeft. De wet van 19 januari 1990, die op 1 mei 1990 in werking is getreden, heeft echter artikel 388 van het Burgerlijk Wetboek gewijzigd en de leeftijd van de wettelijke meerderjarigheid verlaagd tot 18 jaar. Naar luid van artikel 54 van die wet is de Koning gemachtigd de bestaande wetsbeperkingen te wijzigen om ze in overeenstemming te brengen met de op achttien jaar vastgestelde burgerlijke meerderjarigheid.

De handhaving van de minimumleeftijd om een aanvraag om tegemoetkoming wegens een handicap te mogen indienen, lijkt uit de tijd. Er gaat immers een mogelijke discriminatie in schuil ten aanzien van de personen van wie de wet beschouwt dat niet onder het statuut van «onbekwame minderjarige» vallen maar die niet zelfstandig kunnen indien, als gevolg van een

cap, elles voient leurs capacités de gains réduites et/ou leurs possibilités d'insertion amoindries. Les soucis de cohérence et d'équité imposent de lever cette contradiction.

Muriel GERKENS (ECOLO)

handicap, hun verdienvermogen of hun inschakelingskansen in het beroepsleven verminderd zijn. Die tegenstrijdigheid moet worden weggewerkt terwille van de samenhang en de billijkheid.

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution

Art. 2

A l'article 2 de la loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux personnes handicapées, remplacé par la loi du 24 décembre 2002, sont apportées les modifications suivantes :

- A) Dans le § 1er, les mots «21 ans» sont remplacés par les mots «18 ans» ;
- B) Dans le § 2, les mots «21 ans» sont remplacés par les mots «18 ans».

Art. 3

A l'article 3 de la même loi, modifié par la loi du 24 décembre 2002, les mots «vingt et un ans» sont chaque fois remplacés par les mots «18 ans»

Art. 4

Dans l'article 4, § 1er, 6°, de la même loi, remplacé par la loi du 24 décembre 2002, les mots «21 ans» sont remplacés par les mots «18 ans».

20 novembre 2003

Muriel GERKENS (ECOLO)

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 2, van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap, vervangen bij de wet van 24 december 2002, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- A) in § 1 worden de woorden «21 jaar» vervangen door de woorden «18 jaar»;
- B) in § 2 worden de woorden «21 jaar» vervangen door de woorden «18 jaar».

Art. 3

In artikel 3, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 24 december 2002, worden de woorden «21 jaar» telkens vervangen door de woorden «18 jaar».

Art. 4

In artikel 4, § 1, 6°, van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 24 december 2002, worden de woorden «21 jaar» vervangen door de woorden «18 jaar».

20 november 2003

TEXTE DE BASE**Loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux [personnes handicapées]****Art. 1er.**

[Il existe trois allocations aux [personnes handicapées]: l'allocation de remplacement de revenus, l'allocation d'intégration et l'allocation pour l'aide aux personnes âgées.]

[Pour bénéficier des allocations visées à l'alinéa 1er, il faut satisfaire aux conditions des articles 2, 4 et 7.

Art. 2.

[§ 1er. L'allocation de remplacement de revenus est accordée à la personne handicapée qui, au moment de l'introduction de la demande, est âgée d'au moins 21 ans et de moins de 65 ans, dont il est établi que l'état physique ou psychique a réduit sa capacité de gain à un tiers ou moins de ce qu'une personne valide est en mesure de gagner en exerçant une profession sur le marché général du travail.

Le marché général du travail ne comprend pas l'emploi protégé.

§ 2. L'allocation d'intégration est accordée à la personne handicapée qui, au moment de l'introduction de la demande, est âgée d'au moins 21 ans et de moins de 65 ans, dont le manque ou la réduction d'autonomie est établi.

§ 3. L'allocation pour l'aide aux personnes âgées est accordée à la personne handicapée âgée d'au moins 65 ans dont le manque ou la réduction d'autonomie est établi.

L'allocation pour l'aide aux personnes âgées n'est pas accordée à la personne handicapée qui bénéficie d'une allocation de remplacement de revenus ou d'une allocation d'intégration.]

Art. 3.

[Est assimilé à un [une personne handicapée] de vingt et un ans, [la personne handicapée] âgé de moins de vingt et un ans qui est ou a été marié ou qui a un ou plusieurs enfants à charge.]

TEXTE DE BASE ADAPTÉ À LA PROPOSITION**Loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux [personnes handicapées]****Art. 1er.**

[Il existe trois allocations aux [personnes handicapées]: l'allocation de remplacement de revenus, l'allocation d'intégration et l'allocation pour l'aide aux personnes âgées.]

[Pour bénéficier des allocations visées à l'alinéa 1er, il faut satisfaire aux conditions des articles 2, 4 et 7.

Art. 2.

[§ 1er. L'allocation de remplacement de revenus est accordée à la personne handicapée qui, au moment de l'introduction de la demande, est âgée d'au moins 18 ans¹ et de moins de 65 ans, dont il est établi que l'état physique ou psychique a réduit sa capacité de gain à un tiers ou moins de ce qu'une personne valide est en mesure de gagner en exerçant une profession sur le marché général du travail.

Le marché général du travail ne comprend pas l'emploi protégé.

§ 2. L'allocation d'intégration est accordée à la personne handicapée qui, au moment de l'introduction de la demande, est âgée d'au moins 18 ans² et de moins de 65 ans, dont le manque ou la réduction d'autonomie est établi.

§ 3. L'allocation pour l'aide aux personnes âgées est accordée à la personne handicapée âgée d'au moins 65 ans dont le manque ou la réduction d'autonomie est établi.

L'allocation pour l'aide aux personnes âgées n'est pas accordée à la personne handicapée qui bénéficie d'une allocation de remplacement de revenus ou d'une allocation d'intégration.]

Art. 3.

[Est assimilé à un [une personne handicapée] de 18 ans³, [la personne handicapée] âgé de moins de vingt et un ans qui est ou a été marié ou qui a un ou plusieurs enfants à charge.]

¹ Art.2

² Art.2

³ Art.3

BASISTEKST**Wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan [personen met een handicap]****Art. 1.**

[Er zijn drie tegemoetkomingen aan [personen met een handicap]: de inkomensvervangende tegemoetkoming, de integratietegemoetkoming en de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden.]

[Om de in het eerste lid beoogde tegemoetkomingen te kunnen genieten moet voldaan zijn aan de voorwaarden van de artikelen 2, 4 en 7.]

Art. 2.

[§ 1. De inkomensvervangende tegemoetkoming wordt toegekend aan de persoon met een handicap die op het ogenblik van het indienen van de aanvraag ten minste 21 jaar en minder dan 65 jaar is, van wie is vastgesteld dat zijn lichamelijke of psychische toestand zijn verdienvermogen heeft verminderd tot een derde of minder van wat een gezonde persoon door het uitvoeren van een beroep op de algemene arbeidsmarkt kan verdienen.

De algemene arbeidsmarkt omvat niet de beschutte werkstelling.

§ 2. De integratietegemoetkoming wordt toegekend aan de persoon met een handicap die op het ogenblik van het indienen van de aanvraag ten minste 21 jaar en minder dan 65 jaar is, van wie een gebrek aan of een vermindering van zelfredzaamheid is vastgesteld.

§ 3. De tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden wordt toegekend aan de persoon met een handicap die ten minste 65 jaar oud is van wie een gebrek aan of een vermindering van zelfredzaamheid is vastgesteld.

De tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden wordt niet toegekend aan de persoon met een handicap die een inkomensvervangende tegemoetkoming of een integratietegemoetkoming geniet.]

Art. 3.

[Met een [persoon met een handicap] van eenentwintig jaar wordt gelijkgesteld, de [persoon met een handicap] van minder dan eenentwintig jaar die gehuwd is of was of die één of meer kinderen ten laste heeft.]

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL**Wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan [personen met een handicap]****Art. 1.**

[Er zijn drie tegemoetkomingen aan [personen met een handicap]: de inkomensvervangende tegemoetkoming, de integratietegemoetkoming en de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden.]

[Om de in het eerste lid beoogde tegemoetkomingen te kunnen genieten moet voldaan zijn aan de voorwaarden van de artikelen 2, 4 en 7.]

Art. 2.

[§ 1. De inkomensvervangende tegemoetkoming wordt toegekend aan de persoon met een handicap die op het ogenblik van het indienen van de aanvraag ten minste **18 jaar¹** en minder dan 65 jaar is, van wie is vastgesteld dat zijn lichamelijke of psychische toestand zijn verdienvermogen heeft verminderd tot een derde of minder van wat een gezonde persoon door het uitvoeren van een beroep op de algemene arbeidsmarkt kan verdienen.

De algemene arbeidsmarkt omvat niet de beschutte werkstelling.

§ 2. De integratietegemoetkoming wordt toegekend aan de persoon met een handicap die op het ogenblik van het indienen van de aanvraag ten minste **18 jaar²** en minder dan 65 jaar is, van wie een gebrek aan of een vermindering van zelfredzaamheid is vastgesteld.

§ 3. De tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden wordt toegekend aan de persoon met een handicap die ten minste 65 jaar oud is van wie een gebrek aan of een vermindering van zelfredzaamheid is vastgesteld.

De tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden wordt niet toegekend aan de persoon met een handicap die een inkomensvervangende tegemoetkoming of een integratietegemoetkoming geniet.]

Art. 3.

[Met een [persoon met een handicap] van **18 jaar³** wordt gelijkgesteld, de [persoon met een handicap] van minder dan **18 jaar⁴** die gehuwd is of was of die één of meer kinderen ten laste heeft.]

¹ Art.2

² Art.2

³ Art.3

Le Roi détermine ce qu'il faut entendre par «enfants à charge».

[Est également assimilé à [une personne handicapée] de vingt et un ans, [la personne handicapée] âgé de moins de vingt et un ans dont il est établi que le handicap est survenu après qu'il ait cessé d'être ayant droit aux prestations familiales.]

Art. 4.

[§ 1er. Les allocations visées à l'article 1er ne peuvent être octroyées qu'à une personne qui a sa résidence réelle en Belgique et qui est:

1° Belge;

2° ressortissante d'un pays membre de l'Union européenne;

3° Marocaine, Algérienne, ou Tunisienne qui satisfait aux conditions du Règlement (CEE) n° 1408 du 14 juin 1971 du Conseil des Communautés européennes relatif à l'application des régimes de sécurité sociale aux travailleurs salariés, aux travailleurs non salariés ainsi qu'aux membres de leur famille qui se déplacent à l'intérieur de la Communauté;

4° apatride qui tombe sous l'application de la Convention relative au statut des apatrides, signée à New York le 28 septembre 1954 et approuvée par la loi du 12 mai 1960;

5° réfugiée visée à l'article 49 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;

6° exclue des catégories définies aux 1° à 5°, mais qui a bénéficié jusqu'à l'âge de 21 ans de la majoration de l'allocation familiale prévue à l'article 47, § 1er, des lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés ou à l'article 20, § 2, de l'arrêté royal du 8 avril 1976 établissant le régime des prestations familiales en faveur des travailleurs indépendants.

§ 2. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, aux conditions qu'il fixe, étendre l'application de la présente loi à d'autres catégories de personnes que celles visées au paragraphe premier qui ont leur résidence réelle en Belgique.

Le Roi détermine ce qu'il faut entendre par «enfants à charge».

[Est également assimilé à [une personne handicapée] de **18 ans⁴**, [la personne handicapée] âgé de moins de **18 ans⁵** dont il est établi que le handicap est survenu après qu'il ait cessé d'être ayant droit aux prestations familiales.]

Art. 4.

[§ 1er. Les allocations visées à l'article 1er ne peuvent être octroyées qu'à une personne qui a sa résidence réelle en Belgique et qui est:

1° Belge;

2° ressortissante d'un pays membre de l'Union européenne;

3° Marocaine, Algérienne, ou Tunisienne qui satisfait aux conditions du Règlement (CEE) n° 1408 du 14 juin 1971 du Conseil des Communautés européennes relatif à l'application des régimes de sécurité sociale aux travailleurs salariés, aux travailleurs non salariés ainsi qu'aux membres de leur famille qui se déplacent à l'intérieur de la Communauté;

4° apatride qui tombe sous l'application de la Convention relative au statut des apatrides, signée à New York le 28 septembre 1954 et approuvée par la loi du 12 mai 1960

5° réfugiée visée à l'article 49 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;

6° exclue des catégories définies aux 1° à 5°, mais qui a bénéficié jusqu'à l'âge de **18 ans⁶** de la majoration de l'allocation familiale prévue à l'article 47, § 1er, des lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés ou à l'article 20, § 2, de l'arrêté royal du 8 avril 1976 établissant le régime des prestations familiales en faveur des travailleurs indépendants.

§ 2. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, aux conditions qu'il fixe, étendre l'application de la présente loi à d'autres catégories de personnes que celles visées au paragraphe premier qui ont leur résidence réelle en Belgique.

⁴ Art.3

⁵ Art.3

⁶ Art.4

De Koning bepaalt wat onder «kinderen ten laste» moet worden verstaan.

[Met een [persoon met een handicap] van eenentwintig jaar wordt eveneens gelijkgesteld, de [persoon met een handicap] van minder dan 21 jaar waarvan is vastgesteld dat de handicap ontstaan is nadat hij opgehouden heeft rechtgevend te zijn op gezinsbijslagen.]

Art. 4.

[§ 1. De tegemoetkomingen bedoeld in artikel 1 kunnen enkel toegekend worden aan een persoon die zijn werkelijke verblijfplaats in België heeft en die:

1° Belg is;

2° onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie;

3° Marokkaan, Algerijn of Tunesiër is en die voldoet aan de voorwaarden van de Verordening (EEG) nr. 1408 van 14 juni 1971 van de Raad van de Europese gemeenschappen betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen;

4° staatloos is en die onder de toepassing valt van het Verdrag betreffende de status van staatlozen, ondertekend in New York op 28 september 1954 en goedgekeurd door de wet van 12 mei 1960;

5° vluchteling is zoals bedoeld in artikel 49 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

6° niet tot de in 1° tot 5° bepaalde categorieën behoort, maar die tot 21 jaar de verhoging van de kinderbijslag genoten heeft, bedoeld in artikel 47, § 1, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders of in artikel 20, § 2, van het koninklijk besluit van 8 april 1976 houdende regeling van de gezinsbijslag ten voordele van de zelfstandigen.

§ 2. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad toepassing van deze wet, onder de door Hem gestelde voorwaarden, uitbreiden tot andere categorieën van personen dan deze beoogd in § 1 die hun werkelijke verblijfplaats in België hebben.

De Koning bepaalt wat onder «kinderen ten laste» moet worden verstaan.

[Met een [persoon met een handicap] van **18 jaar**⁵ wordt eveneens gelijkgesteld, de [persoon met een handicap] van minder dan **18 jaar**⁶ waarvan is vastgesteld dat de handicap ontstaan is nadat hij opgehouden heeft rechtgevend te zijn op gezinsbijslagen.]

Art. 4.

[§ 1. De tegemoetkomingen bedoeld in artikel 1 kunnen enkel toegekend worden aan een persoon die zijn werkelijke verblijfplaats in België heeft en die:

1° Belg is;

2° onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie;

3° Marokkaan, Algerijn of Tunesiër is en die voldoet aan de voorwaarden van de Verordening (EEG) nr. 1408 van 14 juni 1971 van de Raad van de Europese gemeenschappen betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen;

4° staatloos is en die onder de toepassing valt van het Verdrag betreffende de status van staatlozen, ondertekend in New York op 28 september 1954 en goedgekeurd door de wet van 12 mei 1960;

5° vluchteling is zoals bedoeld in artikel 49 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

6° niet tot de in 1° tot 5° bepaalde categorieën behoort, maar die tot **18 jaar**⁷ de verhoging van de kinderbijslag genoten heeft, bedoeld in artikel 47, § 1, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders of in artikel 20, § 2, van het koninklijk besluit van 8 april 1976 houdende regeling van de gezinsbijslag ten voordele van de zelfstandigen.

§ 2. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad toepassing van deze wet, onder de door Hem gestelde voorwaarden, uitbreiden tot andere categorieën van personen dan deze beoogd in § 1 die hun werkelijke verblijfplaats in België hebben.

⁴ Art.3

⁵ Art.3

⁶ Art.4

§ 3. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, ce qu'il faut entendre par résidence réelle pour l'application de la présente loi.

§ 4. Si une personne à laquelle une allocation visée à l'article 1er a été octroyée ne satisfait plus aux conditions visées aux § 1er ou § 2, le droit à cette allocation est supprimé. Lorsqu'elle satisfait à nouveau à ces conditions, elle peut introduire une nouvelle demande.

§ 5. Le Roi peut fixer la manière dont est opéré le contrôle du respect de cet article.]

§ 3. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, ce qu'il faut entendre par résidence réelle pour l'application de la présente loi.

§ 4. Si une personne à laquelle une allocation visée à l'article 1er a été octroyée ne satisfait plus aux conditions visées aux § 1er ou § 2, le droit à cette allocation est supprimé. Lorsqu'elle satisfait à nouveau à ces conditions, elle peut introduire une nouvelle demande.

§ 5. Le Roi peut fixer la manière dont est opéré le contrôle du respect de cet article.]

§ 3. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, wat voor de toepassing van deze wet onder werkelijke verblijfplaats moet worden verstaan.

§ 4. Indien een persoon aan wie een tegemoetkoming bedoeld in artikel 1 werd toegekend niet meer voldoet aan de voorwaarden bedoeld in § 1 of § 2, dan wordt zijn recht op deze tegemoetkoming afgeschaft. Wanneer hij opnieuw voldoet aan deze voorwaarden, dan kan hij een nieuwe aanvraag indienen.

§ 5. De Koning kan de wijze bepalen waarop wordt toegezien op de naleving van dit artikel.]

§ 3. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, wat voor de toepassing van deze wet onder werkelijke verblijfplaats moet worden verstaan.

§ 4. Indien een persoon aan wie een tegemoetkoming bedoeld in artikel 1 werd toegekend niet meer voldoet aan de voorwaarden bedoeld in § 1 of § 2, dan wordt zijn recht op deze tegemoetkoming afgeschaft. Wanneer hij opnieuw voldoet aan deze voorwaarden, dan kan hij een nieuwe aanvraag indienen.

§ 5. De Koning kan de wijze bepalen waarop wordt toegezien op de naleving van dit artikel.]